DỰ LUẬT

59 CÔNG TY KINH DOANH. CHI TIÊU VỀ CHÍNH TRỊ. BẢO VỆ HIẾN PHÁP LIÊN BANG. CÂU HỎI TƯ VẤN LẬP PHÁP.

59

TỰA ĐỀ VÀ TÓM LƯỢC CHÍNH THỨC — DO BỘ TRƯỞNG TƯ PHÁP SOẠN THẢO

- Hỏi các viên chức dân cử của California có nên sử dụng thẩm quyền của họ để kiến nghị và thông qua một tu chính trong Hiến Pháp liên bang để bác bỏ quyết định của Tòa Án Tối Cao Hoa Kỳ về việc *Citizens United v. Federal Election Commission*.
- *Citizens United* đã quyết định rằng các luật lệ đặt ra một số giới hạn trong chi tiêu về chính trị của các công ty và nghiệp đoàn là không phù hợp với hiến pháp.
- Trình bày rằng việc tu chính được kiến nghị cần làm sáng tỏ rằng các công ty kinh doanh không cần có cùng các quyền hiến pháp như con người.

TÓM LƯỢC ƯỚC TÍNH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP VỀ TÁC ĐỘNG TÀI CHÍNH THỰC SỰ CỦA CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG VÀ ĐỊA PHƯƠNG:

- Không có tác động tài chính trực tiếp lên các chính quyền tiểu bang hoặc địa phương.

SỐ PHIẾU BẦU SAU CÙNG CỦA LẬP PHÁP CHO SB 254 (DỰ LUẬT 59)
(CHƯƠNG 20, ĐẠO LUẬT 2016)

Thượng Viện:	Thuận 26	Chống 12
Hạ Viện:	Thuận 51	Chống 26

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

SƠ LƯỢC

Chi Tiêu Chiến Dịch Chính Trị. Nhiều người, công ty, công đoàn lao động, và nhóm khác sử dụng tiền để gây ảnh hưởng đối với quyết định của cử tri trong chiến dịch chính trị. Chi tiêu này bao gồm:

- ***Đóng Góp Trực Tiếp.*** Mọi người có thể quyên tiền trực tiếp cho ứng cử viên, đảng phái chính trị, và các ủy ban. Những đóng góp trực tiếp này phải nằm trong giới hạn của địa phương, tiểu bang, và liên bang. Trong một số trường hợp, luật liên bang không cho phép đóng góp trực tiếp. Ví dụ, các công ty và công đoàn lao động không thể quyên tiền trực tiếp cho một ứng cử viên tranh cử vào văn phòng liên bang.
- ***Chi Tiêu Độc Lập.*** Một người "chi tiêu độc lập" nếu người đó sử dụng tiền để gây ảnh hưởng đến cử tri trong khi không có bất cứ liên hệ nào với ứng cử viên hoặc chiến dịch. Ví dụ, một người sản xuất quảng cáo trên đài phát thanh kêu gọi mọi người bỏ phiếu cho ứng cử viên đang chi tiêu độc lập nếu quảng cáo đó không liên quan đến chiến dịch tranh cử của ứng cử viên.

Chi Tiêu Độc Lập Được Bảo Vệ Theo Hiến Pháp Hoa Kỳ. Trước năm 2010, luật liên bang giới hạn các công ty và công đoàn lao động chi tiêu độc lập trong khi diễn ra bầu cử liên bang. Một số chính quyền địa phương California cũng có những bộ luật tương tự về bầu cử tại địa phương. Vào năm 2010, Tòa Tối Cao xác định trong các vụ *Công Dân Đoàn Kết* rằng chi tiêu độc lập của các

TIẾP TỤC

công ty và công đoàn lao động là một hình thức tuyên ngôn được bảo vệ theo Hiến Pháp. Dựa trên xác định này cũng như quyết định liên quan của tòa, chính quyền không thể hạn chế quyền chi tiêu độc lập của công ty và công đoàn lao động. Quy định này cũng áp dụng đối với các chính quyền địa phương, tiểu bang, và liên bang.

Quy Trình Hai Bước Thay Đổi Hiến Pháp. Hiến Pháp có thể được thay đổi thông qua quy trình "tu chính" hai bước. Theo quy trình được mô tả bên dưới này, chỉ có Quốc Hội, lập pháp tiểu bang, và—nếu được Quốc Hội triệu tập—hội nghị về hiến pháp có vai trò trong thay đổi Hiến Pháp. Kể từ khi Hiến Pháp trở thành luật vào năm 1789, 33 tu chính đã được đề xuất và 27 tu chính đã được phê chuẩn thông qua quy trình này.

- ***Bước Một: Hành Động Của Quốc Hội.*** Quy trình thay đổi Hiến Pháp bắt đầu khi Quốc Hội (1) đề xuất thay đổi hoặc tu chính Hiếp Pháp hoặc (2) triệu tập hội nghị về hiến pháp để đề xuất tu chính sau khi lập pháp tiểu bang của ít nhất 34 tiểu bang đã nêu lên yêu cầu về tổ chức hội nghị. Chưa có tu chính nào được đề xuất trong hội nghị về hiến pháp.
- ***Bước Hai: Hành Động Của Tiểu Bang.*** Ít nhất 38 tiểu bang phải phê chuẩn tu chính được đề xuất trước khi tu chính được đưa vào luật. Tùy thuộc vào hướng dẫn từ Quốc Hội, các tiểu bang phê chuẩn tu chính được đề xuất thông qua các hội nghị cấp tiểu bang hoặc lập pháp tiểu bang. Trong lịch sử, chỉ có Tu Chính—21 về bãi bỏ lệnh cấm bán đồ uống có cồn từng—được phê chuẩn thông qua hội nghị cấp tiểu bang chứ không phải thông qua lập pháp tiểu bang.

ĐỀ XUẤT

Dự Luật 59 đặt ra câu hỏi liệu viên chức dân cử của California có nên sử dụng tất cả quyền hạn liên quan đến hiếp pháp của mình—bao gồm, nhưng không giới hạn bởi tu, chính Hiếp Pháp—để:

- Đảo ngược tác động của *Công Dân Đoàn Kết* và những quyết định liên quan của tòa án.
- Cho phép quản lý và hạn chế chi tiêu trong cuộc vận động tranh cử.
- Đảm bảo các cá nhân có khả năng bày tỏ quan điểm chính trị.
- Nêu rõ ràng rằng các công ty không được có quyền liên quan đến hiến pháp giống như mọi người.

Dự Luật 59 chỉ là một dự luật tham vấn. Dự luật này không yêu cầu bất cứ hành động cụ thể nào của Quốc Hội cũng như Lập Pháp California.

TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA

Dự luật này sẽ không có tác động tài khóa trực tiếp đối với chính quyền địa phương và tiểu bang.

Vui lòng vào *http://www.sos.ca.gov/measure-contributions* để biết danh sách các ủy ban được thành lập chủ yếu để ủng hộ hoặc phản đối dự luật này. Vui lòng vào *http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html* để truy cập danh sách 10 nhà đóng góp hàng đầu của ủy ban.

Để xem toàn bộ nội dung của Dự Luật 59, xin xem trang 149.